

Dosarul nr. 3ra-1302/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Z. Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

4 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Voicu împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 9 noiembrie 2018, Gheorghe Voicu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea deciziei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, este angajat la Societatea Comercială „C.C.Enterprise” Societate cu Răspundere Limitată (RO) în baza contractului individual de muncă nr.112 din 5 ianuarie 2012, în calitate de șofer pe cursa internațională Galați-Chișinău.

A notat că, societatea sus numită deține licență de activitate emisă de statul român, autorizația nr.001367 pentru itinerarul Galați – Chișinău, cu perioada de valabilitate 11 august 2016 – 30 iulie 2021. Pe de altă parte Societatea Comercială „C.C.Enterprise” Societate cu Răspundere Limitată (RO) deține și autorizație emisă de Republica Moldova, autorizația nr.0400538 pentru itinerarul Chișinău – Galați, cu perioada de valabilitate 1 august 2016 – 30 iulie 2021.

În acest sens, Gheorghe Voicu a menționat că, deține legitimație de șofer pentru această cursă. În temeiul executării raporturilor de muncă, deține polița de asigurare facultativă medicală nr.006570/2018 emisă pentru perioada 1 noiembrie 2018 – 31 ianuarie 2019.

A explicat că, în calitate de șofer pentru cursă regulată internațională în perioada anilor 2012 – prezent, a traversat de mai multe ori frontiera Moldo-Română în temeiul contractului individual de muncă.

Însă, la 6 noiembrie 2018 de către reprezentanții Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor al Republicii Moldova i-a fost adusă la cunoștință sub semnătură decizia de returnare nr.180-c din 5 noiembrie 2018. Tot, la aceeași dată, i s-a explicat că, în temeiul art.52 alin.(1) lit. a) din Legea nr.200 privind regimul străinilor în Republica Moldova, este obligat să părăsească teritoriul în termen de 15 zile de la data luării la cunoștință a deciziei, fiindu-i aplicată interdicție de intrare pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de 0 ani. La fel, i-a fost propus să plece din proprie inițiativă de pe teritoriul statului.

Reclamantul a afirmat că, fiind audiat de ofițerul Biroului Migrație și Azil, a comunicat că nu a cunoscut motivele care au stat la baza emiterii deciziei nr.180-c, odată ce acesta este angajat oficial în calitate de șofer pe o cursă internațională licențiată de către ambele state și nu a încălcat regimul de ședere în țară.

A precizat că, anterior în privința sa nu a fost emisă vreo decizie privitor la anularea dreptului de ședere sau viză, sau decizie de returnare de pe teritoriul Republicii Moldova, astfel, nu sunt clare motivele și temeiurile legale care au stat la baza pronunțării deciziei nr.180-c din 05 noiembrie 2018.

A specificat că, la data de 6 noiembrie 2018 a obiectat reprezentanților Biroului Migrație și Azil precum că în decizia nr. 180-c privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova ar fi indicate date ce nu corespund realității, în special a indicat asupra faptului că, în decizie este indicată o altă persoană decât el și anume Monzal Mahmoud. Astfel, în motivarea deciziei este stipulat că, cetățeanul Monzal Mahmoud a încălcat regulile de ședere în Republica Moldova, manifestată prin nepărăsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de ședere acordat, având depășit termenul de ședere cu 110 zile.

În asemenea circumstanțe Gheorghe Voicu a susținut că este victima arbitrariului.

A invocat că, i-au fost încălcate drepturile garantate prin Legea nr. 200 din 16.07.2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova. Or, în calitate de șofer a cursei regulate Galați-Chișinău traversează frontiera Moldo-Română începând cu anul 2012 și până la momentul emiterii deciziei nr. 180-C, cu privire la returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, a fost și este angajat în calitate de șofer pe o cursă internațională licențiată de Republica Moldova, respectiv este ilegală decizia în cauză.

În opinia reclamantului acțiunile Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne sunt calificate ca fiind un abuz de drept.

Mai mult, a declarat că, nu i-au fost explicate motivele din care a fost emisă decizia nr.180-c din 6 noiembrie 2018. Această decizie nu este motivată, se rezumă la enumerarea articolelor 10, 84, 84¹ și 52 alin. (1) lit. a) din Legea nr.200 privind regimul străinilor, care se referă exclusiv la perioada de părăsire a țării, aplicarea interdicției și la organul competent de a o ataca.

A relatat că, conform procedurii prestabilite de Legea nr.200 din 16 iulie 2010, anterior emiterii deciziei nr.180-c privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, reprezentanții Biroului Migrație și Azil urmau să verifice și ulterior să constate dacă șederea lui Gheorghe Voicu a fost ilegală, urmând să dispună anularea

dreptului de ședere sau revocarea lui. La caz, însă o asemenea măsură nu a fost dispusă. Contrar procedurii, reprezentanții pârâtului au purces direct la pronunțarea deciziei privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova, fără a solicita explicații și fără a verifica temeiul de aflare a reclamantului pe teritoriul Republicii Moldova.

A relevat că drept urmare a adresării în instanța de judecată a fost nevoit să încheie contract de asistență juridică cu un avocat și a suportat cheltuieli de asistență juridică, achitând în contul CA „Nicolae Chiriac” suma de 4 000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.212225 din 6 noiembrie 2018.

În drept, și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 19 alin.(2), art. 49 lit. a), art.50, art.54, art.84¹ alin.(1), (2), art.84¹¹ din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor, Acordul nr. AGRMGR din 28 octombrie 1992 între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul României în domeniul transporturilor rutiere, Hotărârea de Guvern nr.456a din 24 aprilie 2007 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru implementarea Acordului privind transportul internațional ocazional de călători cu autocarul și autobuzul (Acordul INTERBUS) semnat la Bruxelles la 28 septembrie 2000, Acordul nr.2006 din 20 octombrie 2006 între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul României privind călătoriile reciproce ale cetățenilor, art. 21 alin.(1), art. 25 alin.(1) lit. b), art. 26 alin.(1) lit. a), c) din Legea nr.793 cu privire la contencios administrativ.

Reclamantul Gheorghe Voicu a solicitat anularea deciziei din 5 noiembrie 2018 emisă de Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne ca fiind ilegală și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 de lei.

Prin hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Gheorghe Voicu. A fost anulată ca fiind ilegală decizia nr.180-c din 5 noiembrie 2018 emisă de către Biroul de Migrație și Azil prin care s-a dispus returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a lui Gheorghe Voicu și s-a aplicat interdicția de intrare pe teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 0 ani. A fost dispusă încasarea din contul Biroului Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Gheorghe Voicu a sumei 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, cerințele au fost respinse.

Prin decizia din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne și a fost menținută hotărârea din 11 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, nu a fost probată existența temeiurilor pentru a considera că, partea reclamantă ar fi încălcat regimul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanțele de judecată au constatat că decizia nr. 180-c din 5 noiembrie 2018 face trimitere numai la încălcarea anumitor norme de drept, fără a fi expusă o motivație concretă, prin ce acțiuni/inacțiuni reclamantul a încălcat regimul de ședere.

Mai mult, în conținutul deciziei nr. 180-c din 5 noiembrie 2018 privind returnarea de pe teritoriul Republicii Moldova a lui Gheorghe Voicu, este indicată o altă persoană, Monzal Mahmoud, fiind consemnat că, „în fapt, cetățeanul Monzal Mahmoud a încălcat regulile de ședere în Republica Moldova, manifestată prin nepărsirea voluntară a teritoriului țării la expirarea termenului de ședere acordat, având depășit termenul de ședere cu 110 zile”.

Instanțele inferioare au notat că chiar și în ipoteza în care hașurarea numelui Monzal Mahmoud, ar avea forță juridică, acesta nu a fost înlocuit cu numele reclamantului, ca urmare, prin decizia contestată, în privința reclamantului nu a fost constatată fapta de încălcare, textul deciziei fiind unul general/prestabilit fără identificarea persoanei care potențial ar fi încălcat regulile de ședere.

La data de 2 septembrie 2019, Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne a depus recurs împotriva deciziei din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel în pct. 19 a interpretat eronat precum că apelantul/recurentul a fost înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței, nefiind luate în considerare prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ.

A menționat că, instanța ierarhic inferioară a interpretat greșit dispozițiile art. 14 alin. (3) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010.

De asemenea, referitor la indicarea altei persoane în decizia nr. 180-C din 5 noiembrie 2018 a explicat că este o greșeală mecanică (de redactare), deoarece însăși decizia de returnare a fost adusă la cunoștința străinului/reclamantului. Astfel, decizia – obiectul litigiului este emisă de autoritatea competentă pentru străini, este una legală și întemeiată, bazată pe prevederi legale în vigoare stabilite de legiuitor.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel ca fiind neîntemeiată cu emiterea unei noi decizii.

Prin referința depusă la 11 octombrie 2019 Gheorghe Voicu, reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac a solicitat ca recursul depus să fie declarat inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1), 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de

apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 10 iulie 2019, iar conform avizului de recepție/livrare recurentul a recepționat-o la 16 august 2019.

Prin urmare, recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne la data de 2 septembrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Biroul Migrație și Azil al Ministerului Afacerilor Interne se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu